

Dank-je-wel

In elke doopviering weerklinken woorden van dankbaarheid: we zijn dankbaar om het leven en de geboorte van een kind, we zijn dankbaar omdat Jezus met dit kind en zijn ouders op weg wil gaan,

We hopen en wensen dat jullie dit spoor van dankbaarheid verder volgen en regelmatig tijd maken om elkaar en God te danken!

Er was eens een man.
Achter zijn huis stroomde een rivier.
Hij gebruikte het water om zijn tuin te besproeien,
zijn dieren te laven
en zijn bad te vullen.
De man vroeg zich af waar het water vandaan kwam.
En op een dag besloot hij de stroom te volgen.
Hij wandelde stroomopwaarts, op zoek naar de bron.
Op zijn tocht moest hij vele hindernissen overwinnen.
Hij klom over prikkeldraad,
hij zakte weg in moerasgrond
en trotseerde koeien en stieren
die zich de rivier hadden toegeëigend.
Na vele dagen en nachten
kwam hij bij de bron.
De bron was veel kleiner dan hij had gedacht
en ze leek uit het niets te komen.
Het was daar, bij de bron, dat de man ontdekte
dat veel ons gewoon wordt gegeven
en dat een klein geschenk vaak
een grote genade is.

Elke vrijdagavond als de kinderen gaan slapen, maken we even tijd om samen met hen na te denken en drie dingen te noemen die de voorbije week minder goed waren. Vervolgens noemen we ook drie dingen waar we dankbaar en blij om zijn. Vervolgens sluiten we telkens af met het volgende gebedje:

*Dank je God voor al wat mooi was en goed:
dat elk van ons dit verder doet.*

Ik probeer mijn kinderen te tonen dat er geen grote cadeaus nodig zijn om te tonen dat je iemand graag ziet of iemand dankbaar bent. Een mooie tekening, een zelf-geplukte bloem, een echt gemeend dankjewel of een dikke knuffel zeggen minstens even veel

De eerste lach,
het eerste woord,
de eerste stap ...
Telkens als ons kindje
iets meer ontdekt
van de wondere wereld om ons heen,
wekt Gij in mij
dankbaarheid, verwondering.
En terwijl ons kindje
groeit en groter wordt,
wil ik U danken, God,
omdat ook ik
elke dag,
als ouder groeien mag.

